

Oponentský posudek o rigorózní práci Mgr. Kristýny Zavadilové

„Konosament a ostatní přepravní dokumenty v mezinárodní námořní přepravě“

Tématu této rigorózní práce není zatím v domácí literatuře věnována zvláštní pozornost. Platí to zvláště i o problematice spojené s přechodem od užívání klasického listinného konosamentu k užívání konosamentu elektronického. V tomto smyslu je práce přínosem pro odbornou literaturu.

Systematické rozvržení zpracování je vhodně voleno. Po prvních dvou úsecích práce zabývajících se otázkami obecné povahy a otázkami mezinárodního práva soukromého ve vztahu k normám upravujícím vztahy z mezinárodní námořní přepravy při používání konosamentu a ostatních přepravních dokumentů následuje vlastní náplň práce v dalších úsecích.

Použitá metoda zpracování se ve výkladu neomezuje jen na rozbor pozitivní právní úpravy zejména v příslušných mezinárodních smlouvách, ale vylíčením řady konkrétních případů a soudních rozhodnutí přispívá k lepšímu pochopení úpravy a činí tak výklad jasným a srozumitelným.

Ze zpracování a seznamu literatury a ze zvláště rozsáhlého poznámkového aparátu je patrný zájem autorky o otázky tématu práce, dokonalá orientace v literatuře a zejména schopnost vytěžit poznatků z literatury k vlastnímu samostatnému zpracování s vlastními názory, hodnocením a kritickým přístupem.

Zvláště je třeba ocenit výklad v úseku 5. práce o elektronickém konosamentu. Práce zde obsahuje vlastní, a to i kriticky podávané úvahy o potřebách, důvodech, výhodách dematerializace cenných papírů, výklad o právním postavení elektronického konosamentu z hlediska mezinárodních úmluv o námořní přepravě i závěry, že soudy budou elektronický konosament jako cenný papír uznávat.

Dále uvedené připomínky k práci jsou drobnější, spíše kosmetické povahy a nesnižují celkové velmi kladné hodnocení práce.

Pokud se na str. 18 uvádí, že mezinárodní smlouvy závazné pro Českou republiku „mají aplikační přednost před zákonem“, bylo by vhodné upřesnit, že ji mají, jen jestliže stanoví něco jiného než zákon, jak se ostatně dále uvádí, a zvláště poukázat na rozdíl oproti přímo použitelným předpisům Evropské unie, které v důsledku přímé použitelnosti v členském státě musí být v rozsahu svého předmětu úpravy použity vždy bez ohledu i na případnou shodnou úpravu v národním zákoně.

Na str. 21 by bylo místo označení „Ženevských úmluv o cenných papírech“ vhodnější použít označení „Ženevské úmluvy o směnkách a šecích“.

Na str. 25 v posledním řádku a na str. 26 ve druhém řádku bylo by třeba použít místo výrazu „přepravce“ výraz „dopravce“.

Pokus se na str. 26 mluví o interpretaci termínu nejužší vztah, lze poukázat na článek 4 odst. 2 nařízení Řím I, z něhož lze nejlépe odvodit obvyklý výklad „nejužšího vztahu“, i když ten je pro výjimečné situace modifikován odstavcem 3 tohoto článku.

V poznámce 96 na str. 30 se uvádí zákon č. 591/1992 Sb., o cenných papírech. Bylo by vhodné poznamenat k tomuto místu a i jiným místům v práci, že tento zákon se zrušuje novým občanským zákoníkem č. 89/2012 Sb. / jeho § 3080 č. 187 / a úprava cenných papírů je obsažena v § 514 až 544 nového občanského zákoníku.

Předložená práce plně vyhovuje požadavkům kladeným na rigorózní práci, a je tak způsobilá k přijetí k obhajobě. Lze doporučit, aby po její úspěšné obhajobě se pokračovalo v ústní části státní rigorózní zkoušky.

V Praze dne 20. 5. 2013

Oponent:

Prof. JUDr.Zdeněk Kučera,DrSc.